

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har intet sådant ønske, og jeg ville ikke være så stor en idiot, at jeg udtrykte et sådant ønske, så jeg ved ikke, hvorfor hr. Niels Westerby opfinder, at jeg skulle have et sådant ønske: at der skulle ansættes tusinder af mennesker til det dér, når det ikke er nødvendigt.

Det, jeg i øvrigt kom op for, var for at stille det spørgsmål til hr. Niels Westerby: hvornår har jeg beklaget mig over, at socialistisk folkeparti ikke er medlem af udvalgene?

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Det er naturligvis en meget interessant debat, de herrer Niels Westerby og Aksel Larsen fører her, men statsministerens bemærkninger kan måske være nok så væsentlige og give anledning til ønsket om, at statsministeren gjorde en lidt stærkere indsats for at bringe lidt afklaring ind i den øjeblikkelige situation.

Se, det var statsministeren, der i slutningen af januar måned tog initiativet til at træffe en aftale med de samme partier, der indgik boligforliget, med henblik på en kæreplan vedrørende skattereformarbejdet. Vi gik alle ind herpå og traf den aftale, som forudsætter, at man skal søge at nå til afslutning af skattereformarbejdet inden udgangen af maj måned.

Jeg tror, alle de fire partier har været og er besjælet af ønsket om, at der skal komme et realistisk resultat ud af dette arbejde; men jeg må have lov til at sige, at det sidste par uger har socialdemokratiet og regeringen ydet ganske overordentlig energiske bidrag til at bringe en voldsom forvirring og til i høj grad at svække det grundlag, der kunne føre til et resultat. Jeg tror, statsministeren realistisk har måttet se sådan på det, at når han søgte en aftale med vore partier, var det klart, at der ingen mulighed var for, at disse fire partier inden udgangen af maj måned skulle gennemføre en skattereform, hvori regeringens ønske om gennemførelse af kildeskat skulle være tilgodeset.

Men det sidste par uger har vi oplevet skiftende standpunkter fra regeringens side og socialdemokratisk side næsten hver anden dag. Den ene dag fortæller finans-

ministeren, at nu er kildeskat noget vigtigt, og antyder, at man kunne måske også give sig til at samarbejde med socialistisk folkeparti derom. Den næste dag siger hr. Carl Petersen, formand for den socialdemokratiske gruppe, at kildeskat er jo, når alt kommer til alt, kun et spørgsmål om opkrævningsmetode, han kan ikke forestille sig, at dette skulle blive et afgørende punkt, og det er ikke noget ultimativt krav fra socialdemokratisk side. Næste dag ser vi, at socialdemokratiets næstformand, Hans Rasmussen, erklærer, at kildeskatten må socialdemokratiet stå fast på, men man kan naturligvis ikke nøjes med det snævre grundlag, der ligger i SF og liberalt centrum, og derfor må konsekvensen efter hans opfattelse blive et valg i oktober måned. Så oplever man, at økonomiministeren rejser til Roskilde — det er jo et meget fornuftigt sted at rejse hen — hvor han erklærer, at efter hans mening må socialdemokratiet stå fast på kildeskatten; den må bringes frem til afgørelse, og kan den ikke gennemføres, må resultatet blive, at der skal holdes valg. I samme øjeblik oplever vi, at liberalt centrum kommer frem med en såkaldt skattereform, hvorefter man vil afskaffe skattefradragreglen og indføre kildeskat, og så ser vi socialdemokratiets hovedorgan, Aktuelt, erklære: ja men det, man måske skal begynde med, er at afskaffe skattefradragreglen.

Må jeg ikke have lov til at sige til den højtærede statsminister, at med et sådant bombardement af skiftende og forvirrende standpunkter over for offentligheden gør regeringen alt, hvad den overhovedet kan, for at ødelægge grundlaget for et egentlig sagligt samarbejde om en skattereform med de partier, som den for kun 1½ måned siden søgte truffet en aftale med om tidssterminderne for dette arbejdes afslutning. Derfor skulle regeringen efter min opfattelse se at få gjort sig sin egen opfattelse realistisk klar. Man kan have sine ønsker, ønsketænkning o. s. v., men hvis regeringen vil nå et resultat, må den være den første til at forstå, at der stilles nu engang visse krav, hvis man vil stå som leder af et omfattende skattereformarbejde her i folketinget.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg beundrer hr. Henry Christensen for, at han så